ग्रामस्य मध्ये यदि वा पुरस्य भषन्ति संहत्य सुहर्मुहर्य। ते ज्ञेशमाखान्ति तदीश्वरस्य श्वार्ण्यसंस्था म्हगविदिचिन्यः॥ १८॥ वृक्षापगे काशित तायपातः स्यादिन्द्रकी से चिवस्य पीडा। वायार्यहे सस्यभयं यहान्तः पीडा पुरस्यैव च गापुरस्थे॥ १८॥ भयं च शय्यासु तदीश्वराणां याने भषन्ता भयदाश्व पश्वात्। श्रयापसव्या जनसन्तिवेशे भयं भषन्तः कथयन्यरीणाम्॥ २०॥ इति सर्वशाकुने श्वचकं नामाध्यायश्रत्र्थः। नवतितमा ऽध्यायः॥ ।॥

> श्विभः शृगालाः सहणाः पालेन विश्रेष एषां शिशिरे मदाप्तिः। ह्रह्मस्तान्ते परतश्च टाटा पूर्णः खरा उन्ये कथिताः प्रदीप्ताः॥१॥ लोमाशिकायाः खलु कक्कशब्दः पूर्णः खभावप्रभवः स तस्याः।